

Оценка и характеристика за Левски от Ивана Вазов. — Народния поет, близък съсед на Левски, впечатлителен юноша, 22 годишен тогава, познавал лично апостола, и макар по природа не-революционер, е преплнен с възторг към карловския събрат. Ето той как характеризова бившия дякон — Аслан Дервишоглу Кърджалж:

„Левски имаше ръст среден, тънък и строен; очи сиви, почти сини, мустачки червеникави, коса руса, лице бяло, околчесто и изпито от непрестанна мисъл и бдение, но което се оживяваше от една постоянна и естествена веселост. Странно! Тоя момък, който проповядваше опасната мисъл за свобода, за борба, за смърт; който се излагаше всеки ден на опасности; тоя син'на ноцта, на пустинята, на премеждията имаше весел нрав! Той беше както Тотя войвода, голям песнопоец; и не един път букаците на Стара планина са еквили от гласа му.

Когато посещаваше Букурещ, той заедно с известията за устрояване комитети, занасяше Каравелову в дар шарени, криви, читашки чубучки. Това щастливо настроение беше нужно, негли да крепи бодроста му, всред всегдашната борба със студенината и подозрителността на роба.

Но когато беше *потребно*, Левски ставаше друг. Ясноста му изчезваше от лицето, погледа му добиваше сериозно изражение, гласа му беше глас, който заповяда; словото му просто и безискуствено, вжлнуваше, смущаваше, убеждаваше.